

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Άριθμ. Πρωτ.: 8/909

Χριστούγεννα 2022

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

πρὸς τοὺς βαπτισμένους Χριστιανούς τῆς Ἐπαρχίας μας
ἀλλὰ καὶ τοὺς καλῆς θελήσεως συμπολίτες μας

Ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου, χαίρετε!

Ἡ παγκόσμια Ἱστορία μὲ πολλοὺς τρόπους κατέγραψε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν «ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν». Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ ἢ τὸν περίμεναν ὡς πρόσωπο ἢ προσδοκοῦσαν «κάτι» ποὺ θὰ ἄλλαζε τὴ ζωὴ τους, θὰ βελτίωνε τὶς σχέσεις τους, θὰ ὁμόρφαινε μὲ δικαιοσύνη τὴν καθημερινότητά τους καὶ θὰ φανέρωνε σὲ ὅλους τὴν ὑπαρξιακὴ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Πίστη μας Τὸν ἔδειξε μὲ τὸ δάκτυλο καὶ ἔκανε τὴ βιοτὴ Του καὶ τὴ διδασκαλία Του τρόπο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο μπορούμε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζήσουμε καὶ μάλιστα νὰ ζήσουμε καλά! Καὶ ἡ Ἀνάστασή Του, ἀπέδειξε ὅτι ἡ δική μας ζωὴ, ἀδιάκοπη ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ χωρὶς πωσγυρίσματα, ὁδηγεῖ ὅπωςδήποτε στὴν αἰωνιότητα καὶ στὴν ἀθανασία.

“Ὅλα τοῦτα ἄρχισαν στὴ Φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Τότε πού οἱ ἄγγελοι προέτρεψαν ὅσους ἄνθρώπους ἔχουν καλὴ προαίρεση, νὰ δοξάζουν τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἐπιδιώκουν τὴν εἰρήνη. Πράγματι, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει εἰλικρινῆ διάθεση καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Θεὸ στὴ ζωὴ του, τότε ζεῖ διαρκῶς μέσα σὲ τρόμο καὶ πανικό, χωρὶς εἰρήνη καὶ χωρὶς καμμιά χαρά.

“Ὅμως, τέτοια, δυστυχῶς, εἶναι ἡ δική μας ζωὴ! Ἀμφισβητοῦμε τὰ πάντα καὶ ἀρνούμαστε πολλά. Τὰ πρόσωπα ὁλονῶν μας σκοτείνιασαν, οἱ καρδιές μας ἀγρίεψαν καὶ ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ ὁμορφιὰ ἐξορίστηκαν ἀπὸ τὶς ψυχές μας. Ὅποτε τί; Μήπως οἱ ἄγγελοι δὲν ἔλεγαν ἀλήθεια, ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὴ Βηθλεέμ; Μήπως, «ματαίως ἐγίνε ἄνθρωπος ὁ Θεός»; Ἡ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη», μήπως εἶναι οὐτοπία; Ἡ μήπως ἐμεῖς κάνουμε «κάτι» λάθος καὶ «κάπου» σφάλουμε;

Διώξαμε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ μας. Στὶς θλίψεις μας, δὲν ἀναζητᾶμε τὴν συντροφιά Του. Στὰ ἀδιέξοδα δὲν ψάχνουμε τὸ φῶς Του. Δὲν ἀφήνουμε τὶς ἀγωνίες μας νὰ παλέψουν μὲ τὰ λόγια Του. Δὲν διακρίνουμε παντοῦ τὸ χαμόγελό Του. Ὅταν παραπατᾶμε, δὲν ἀπλώνουμε σ’ Ἐκεῖνον τὰ χέρια μας. Ὅταν πέφτουμε, δὲν λαχταρᾶμε τὴν ἀγκαλιά Του νὰ μᾶς σηκώσει. Ὁ φρικτὸς Γολγοθᾶς Του δὲν μᾶς διδάσκει πλέον καὶ ἡ ἀδήριτη Ἀνάστασή Του σαλπίζει σὲ αὐτιὰ κωφῶν.

Γιὰ νὰ μὴ γίνουμε πρόβατα, μετατραπήκαμε σὲ λύκους. Γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὸ δίκιο μας, πατᾶμε τὶς ζωὲς τῶν ἄλλων. Γιὰ νὰ μὴ μᾶς λείψει τὸ ἐλάχιστο, διεκδικοῦμε τὰ πάντα. Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, δὲν ὑπολογίζουμε κανέναν ἄλλον. Γιὰ νὰ πετύχουμε τοὺς στόχους μας, θυσιάζουμε

κάθε άνθρωπιά. Λές και θα ζήσουμε 500 χρόνια, ξοδεύουμε ματαίως τὰ πρῶτα 100!

Κάποτε, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἔστειλε καὶ ρώτησε τὸν Χριστό: «εἶσαι ὁ Μεσσίας ποὺ περιμένουμε ἢ ὄχι»; Ὁ Κύριος δὲν ἀπάντησε μὲ ἀκρίβεια στὸν Βαπτιστή, ἀλλὰ ἀπέδειξε ὅτι δὲν εἶναι μόνο Αὐτός, τὸν ὁποῖο, οἱ Ἰσραηλίτες (σὲ κάποια στροφή τῆς ἱστορίας τους) περίμεναν ὅτι θα ρθεῖ. Ὁ Χριστὸς εἶναι Αὐτός, ποὺ ὅλοι οἱ αἰῶνες καὶ οἱ λαοὶ τῆς γῆς διαρκῶς περιμένουμε, ἐπειδὴ ἀδιάκοπα ἔρχεται, πάντοτε πρὸς ὅλους. Δὲν παρέρχεται ἀλλὰ πάντα παρῶν συμπορεύεται, ὁ πάλιν ἐρχόμενος στὸ τέλος τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου.

Ἀγαπητοί μου,

Βρισκόμαστε σ' ἓνα πολιτισμικὸ σταυροδρόμι καὶ σὰν τὸ μυθικὸ Ἡρακλῆ, ἔχουμε νὰ διαλέξουμε τὸ δρόμο ποὺ θα συνεχίσουμε. Ἡ κάποτε Χριστιανικὴ Εὐρώπη ἀποκαθλώνεται ἀπὸ τοὺς τρεῖς πυλῶνες της, ποὺ ἦταν ἡ ἑλληνικὴ Φιλοσοφία, τὸ ρωμαϊκὸ Δίκαιο καὶ τὸ χριστιανικὸ Εὐαγγέλιο. Μὲ αἴσθημα ἐνοχῆς καὶ δειλίας, δίχως ἴχνος αὐτογνωσίας καὶ αὐτοπεποιθήσεως παραδίδεται στὸ αὐτοκτονικὸ κίνημα τῆς Πολιτικῆς Ὁρθότητος, στὸν ἐωσφορικὸ Δικαιωματισμὸ καὶ τὴν Ἰσλαμο-αριστερὴ λαγνεία.

Αὐτοὶ οἱ τρεῖς τυφῶνες, ἂν δὲν περιορισθοῦν καὶ συνεχίσουν τὸ ἀνεξέλεγκτο στροβίλισμά τους θα σαρώσουν κάθε παράδοση καὶ κάθε ἐλπίδα. Ὅποτε χωρὶς θεμέλια καὶ δίχως ὄραμα τὸ μέλλον τῆς γηραιᾶς Ἡπείρου δὲν προοιωνίζεται εἰρηνικό.

Λοιπόν, οἱ ἄγγελοι δὲν ἔλεγαν ψέμματα τὸ βράδυ τῆς Βηθλεέμ! Δὲν «ἐνηθρώπισε ματαίως ὁ Θεός». Ἡ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη», μπορεῖ νὰ γίνει πραγματικότητα ἂν ὅλοι μας πάρουμε τὸν Χριστὸ στὰ σοβαρά. Ἄν τοῦ ἀνοίξουμε τὴν πόρτα ποὺ χτυπᾷ, τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ μπεῖ μέσα καὶ νὰ δειπνήσει μαζί μας. Ἄν τὸν παρακαλέσουμε νὰ μείνει μαζί μας, ἐπειδὴ νύχτωσε πιά· περισσότερο σκοτάδι δὲν ἀντέχεται!

Γι' αυτό, έφέτος έχουμε ανάγκη να χαροῦμε τὴ Γέννησή Του καὶ τὰ Ἐπιφάνειά Του. Ὅχι σὰν ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ πλανήτη μας, ἀλλὰ σὰν προσωπικὰ σαλπίσματα πρὸς τὸν καθένα μας.

Χαρεῖτε τὸν Χριστό, ἀφουγκραστεῖτε τὸν Χριστό, συζητεῖστε καὶ παίξτε μαζί Του. Κοινωνεῖστε τὸν Χριστὸ καὶ παρακαλέστε Τον νὰ θεραπεύσει καὶ νὰ ἀπελευθερώσει τὴ ζωὴ μας. Μὴν Τὸν ἀφήσετε ἀναξιοποίητο καὶ μὴν Τὸν ξεχνᾶτε ποτέ. Γίνετε συνεργάτες Του, σύντροφοι, συνοδοιπόροι, φίλοι Του καὶ ἀδελφοί Του. Ἐκεῖνος τὸ ζήτησε καὶ θὰ τὸ ζητάει πάντα, μέχρις ὅτου ξεκουράσει τὸν καθένα μας καὶ τὸν πλανήτη μας στὴν ἀγκαλιά Του.

Βλέπετε! τὸ βρέφος τῆς Βηθλεέμ κρατᾶει στὰ χέρια Του τὰ σύμπαντα! Κι αὐτὸ ἦταν τὸ Μυστήριο τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔγινε τὸ θαῦμα τοῦ κόσμου μας. Θαῦμα ποὺ περιμένει νὰ τὸ βιώσουμε.

Εὐχομαι καὶ προσεύχομαι γι' αὐτό. Παρακαλῶ συναγωνιστεῖτε με στὶς προσευχὲς ὥστε μὲ εἰρήνη νὰ διέλθουμε τὸν παρόντα χειμῶνα καὶ νὰ φτάσουμε στὸ ξέφωτο τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς ὁμορφιάς, τῆς τιμιότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καταλλαγῆς.

Εὐλογημένα Χριστούγεννα, Ἀγαπητοί μου, πάντα στὴ ζωὴ μας, στὴν Πατρίδα μας καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Εὐχέτης στὸν Κύριο γιὰ τὸν καθένα σας

Ὁ Μητροπολίτης σας

Ἀλεξάνδρουπόλεως

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος